

ЛИЦА

ЛИЦА

fotografii

A F E R O G R A M

КОНДОВСКИ ФИЛИП
изложба на фотографии

MALA STANICA
културен център

СКОПЈЕ 17 ОКТОМВРИ

TA**F**

ладта и заборавот , последните придружници на Нисефор Ниепс (Nicephore Nièpce) , Го оневозможиа остварувањето на неговата желба за масовно прифаќање на фотографијата . Век и повеќе десетлетија, со постепена и постојана предаденост на фотографијата ,човештвото ги отплатува долговите кон овој изумител на новиот медиум . Денес со несомненото присуство на фотографијата како доминантен визуелен јазик, е остварен идеалот на Ниепс . Актот на фотографирање опстојува во митската тријада : **љубов - смрт - вечност** . Во овој милениум на слика (image) и окото на филмската ,телевизиската или видео камерата е во функција на истата семантика .Границите меѓу овие области и уметноста омекнуваат до исчезнување . Отсуството на мерила за **разликување** генерира мутанти или умножува идентични појави .Стереотипи се јавуваат **на местата на бледите дистинкции меѓу дивото и цивилизираното , меѓу неконтролираното множење на клетките и клонирањето**, што се сведува на идентична означеност : **повторување на истото** . Распрснувањето на значењето ја исклучува смислата на средиштето :поимите **на идентитетот,нацијата ,државата, градот стануваат децентрирани . Промискуитетскиот дух** на времето води кон изедначување ,од облеката и полот ,до желбите, мотивите и сонот .Опозицијата гун анд розес се стеснува до точка на рамнодушност . Во ренесансните портрети се вметнуваат фотографиите од означените лица на Хирошима : новата **технологија** на формата ја заменува разликата меѓу тие две претстави .Зад свеста за изгубениот прототип, за отсуството на оригиналот , стои загриженоста за дефинитивно губење на чувството, умот, допирот со природата ,стравот да не изгасне огнот . Густината и јачината на експанзијата на слика во визуелното и на зукот во **аудитивното поле** се сведуваат на телевизор што еmitува во простор на не-гледач,односно **не-слушаџ** : човекот е во потраг по изгубената индивидуалност .Овој свет на парадокси е контекст и мотив за визуелно испишување во фотографиите на младиот творец Филип Кондовски .Означеностите на вирусот на времето : површинска наместо верикална димензија, изместеноста од центарот,умножувањето -клонирањето ,стереотипите и неиздиференцираноста се експлицитно вградени во неговите дела . Еден од можните начини за обновување на генот на извornото ,за Ф. Кондовски е Другото или Другиот . Жан Бодријар (Jean Baudrillard) би рекол : „ Повторно да се состави таен облик на другиот од неговите исечоци , како во анаморфозата „ . Снимањето на лицата на другите ,во гро план како и во филмскиот стоп кадар , е акт на заборавање на себеси , извлекување од „ , пеколот за истото „ , (множење и повторување на клетката или клонирање) . Превземената енергија од **физиономите** на Другите , како аналогон на стварноста поминува низ процес на **грижлива** ликовна обработка .Во овој сегмент се отвора авторовиот пат кон слоевите **означеност** . Денотативното (она од стварноста) врши трансмисија во сферата на **конотативното**: постапка што ја надминува класичната фотографска **лојалност** кон објектот што се снима ,во полза на современото ликовно писмо . Отуѓувањето од „ , стариот „ , дискурс на фотографијата (пандан на постоечкот / природата) и допирот со **уметничкото** , се случува на ниво на заобиколување на визуелните конвенции , односно при изборот на : објектите и нивната поза , ефектите на светлината ,употребата на **техно-боите** деформитетите на формата и, пред се, на монтажната постапка застапена врз блудниот однос меѓу фотографијата и искуството од еcranот (филмот, видеото и телевизијата) . Иконографијата изградувана низ проникнувањето на овие постапки ги менува антиномичните состојби во претстави на претопување меѓу : грдото и убавото

,конкретното и сенишното ,солидното и кревкото , светлото и темното , волуменот и плошноста, радоста и тагата . Структурата на лицата станува прозирна . Врз нивната кожа лебди финиот цртеж на радијацијата , на метастазите , на нежните напукнувања видливи на платаната на старите мајстори - на нерватурата на времињата . Конкретноста на изразот на лицата ,Кондовски го смета за анахроност ,галеријата на неговите ликови достоинствено го носи „изразот,“ на недефинираност ,разграденост , намерно мислена безизразност ,на состојба помеѓу . Дури ако и врз картата на амртвото лице се врежува последниот крик ,желба или напор да се остане од оваа страна на животот ,во паноптикумот на Ф. Кондовски владеешишината и отсушноста : маските се заборавени ,огледалата скршени ,сликите се фрактални . Предвидувањата на споменатиот француски филосов за харизмата на Другиот како можен спас на денешниот свет без страсти , во овој случај се демантирали . Визијата во овие фотографии е фактумски означена . Под претпоставката дека судбинското е уште еден простор на заведување , од кој може да се „прпи најпрефинетата енергија и .. суптилно да се поткрадува форма „ (Жан Бодијар) , тогаш за Филип Кондовски продолжува бегството во друг свет на Другото .

Ваа изложба има високо естеско ниво и ги надминува границите на обична фотографија . Филип Кондовски направи нешто несекојдневно шлапајќи по сеуште неизодени патишта , па затоа не може да се каже дека тој работи во одреден стил , туку , едноставно , дека тоа е негов индивидуален творечки поглед .Филип Кондовски создава јак и неповторлив колорит . Кога човек првпат ќе ги види неговите фотографии - кои личат на слики - се шокира од колоритот кој е многу посилен од оној во природата . Но кога ќе започнете да ги анализирате , гледате лица со патина како оние на старите иконописи само што овие лица се на живи луѓе и зад секое око , зад секој поглед се чувствува човечка душа што блика од емоции . Тоа создава силна врска меѓу гледачот и објектот .

- - - - - Венец Димитров

The hunger and the oblivion, the last attendes of Nicéphore Niépce enabled the fulfilment of his wish for mass acceptance of photography. A whole century and several decades, with gradual and persistent devotion to the photography, the human kind pays back the debts to this inventor of the new media. Nowadays with doubtless presence of photography as dominant visual language, Niépce's ideal is realized. The act of taking photographs survives in the myth trinity (triads) : love - death - eternity. In this millennium of image even the eye of film, TV or video camera is in function with the same semantics. The borders between these fields and art are softening to the disappearance. The absence of the measures for distinction generates mutants or multiplies identical phenomenon. The stereotypes appear on the spots of fading distinction between wild and civilized, between uncontrolled growth of cells and cloning which brings to the identical indicator : the repetition of the same. The blowing up of the meaning excludes the sense of the center : the concept of the identity, nation, state, city,..... becomes decentered. The promiscuous spirit of the time leads toward levelling, starting from clothes and sex to wishes, motives and dream. The opposition gun and roses are narrowing in the point of indifference. The photographs of the radiated faces from Hiroshima are inserted inside the Renaissance portraits : the new technology of shape replaces the difference between those two performances. Behind the conscience for lost prototypes, for absence of original, stands the concern for definite loss of feeling, brain, touch with the nature, fear of "not - to-allow - the - fire - to - stop" the density and the expansion of picture in the visual, and sound on audio field, come to the TV set that broadcasts in space of non-observer, that is, non-listener : the human being is in the quest for lost individuality. The world of paradox is a context and a motive for visual curving into the photographs of Filip Kondovski, the young creator. The marks of the virus of our time : the surface instead of vertical dimension, the dislocation from center, the multiplication - cloning, the stereotypes and non differentiation are explicitly incorporated in his works. For F. Kondovski, one of the possible ways for the renewal of the gen of the original, is the Other. Jean Baudrillard would say : "Let again compose the secret shape of the Other from its clippings, as in anamorphosis". The shootings of the faces of the Others, in total plan and as in film stop frame, is the act for forgetting ourselves, the extraction from "the hell of the same thing" (multiplication and repetition of the cell or cloning). The taken energy from physiognomy of Others, as analogy of reality, passes through the process of careful artistic proceeding. The authors way towards the statified designation opens in portion. The denotation (that from the reality) performs transmission into the sphere of connotation.: the procedure that outruns the classic photography faithfulness towards the object that is being shot, in favor of the modern artistic letter. The alienation from the "old" discourse of the photography (pendant of the presence / the nature) and the touch with the artistic happens on the level of avoiding the visual conventions, that is, the choice of: objects and their posture, the effects of the lights, the use of techno-colors, the deform of the forms, and, above all, of the editing procedure based upon the promiscuous relation between photography and experience from the screen (film, video, TV). The iconography built through the penetration of these procedures changes the antinomian conditions in performances of assimilation between: ugly and beautiful, concrete and ghastly, solid and brittle, light and dark, volume and surfaces, joy and sorrow. The structure of the faces becomes translucent. The fine draw of radiation hovers on their skin, of metastasis, of gentle splitting seen on the old masters' canvas - on the nerve system of the times. For Kondovski, the actual meaning of the expression of faces is anachronism. The gallery of his faces in dignity the "expression" of non determination, destruction, intentionally through mediocrity, of

a condition of something in between. Even if the last screen is implemented on the map of dead face ,the wish or the effort in order to stay on this side of life ,silence and absence govern in panopticon of F. Kondovski : the masks are forgotten , the mirrors are broken ,the pictures are fractionated .The prophecy of mentioned French philosopher about the charisma of the Other as a posibble salvation of nowadays world without passions,in this case is dinied .The vision in this photographs is fatly designed . If we presuppose that destiny is one more spase for seducment where it is possible to " take the most sophisticated energy and ... to steal the shape on a apt way " (Jean Baudrillard) ,then ,for Filip Kondovski , the escapement from the other world of the Other continues . ----- *Sonja Abadzieva*

T

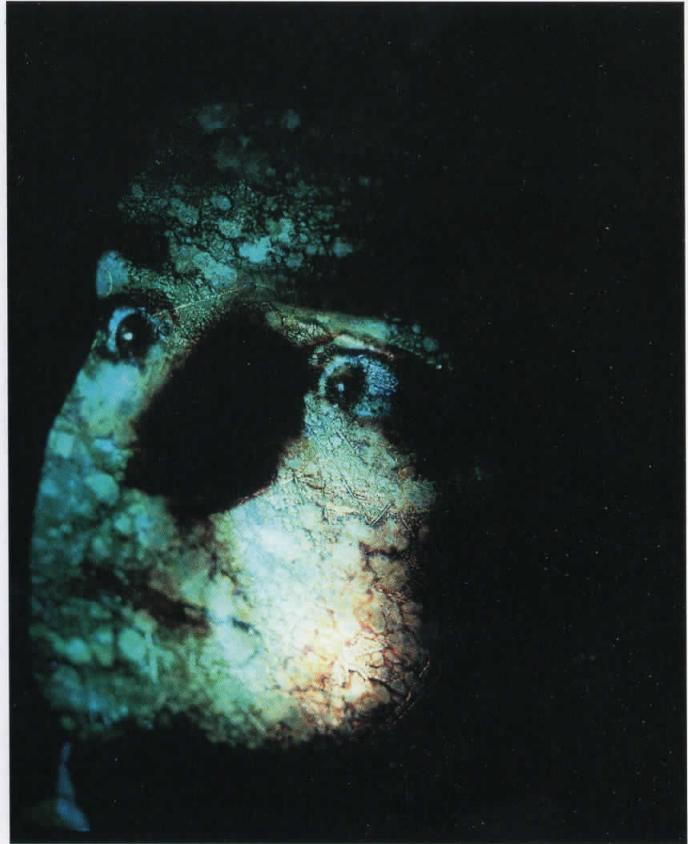
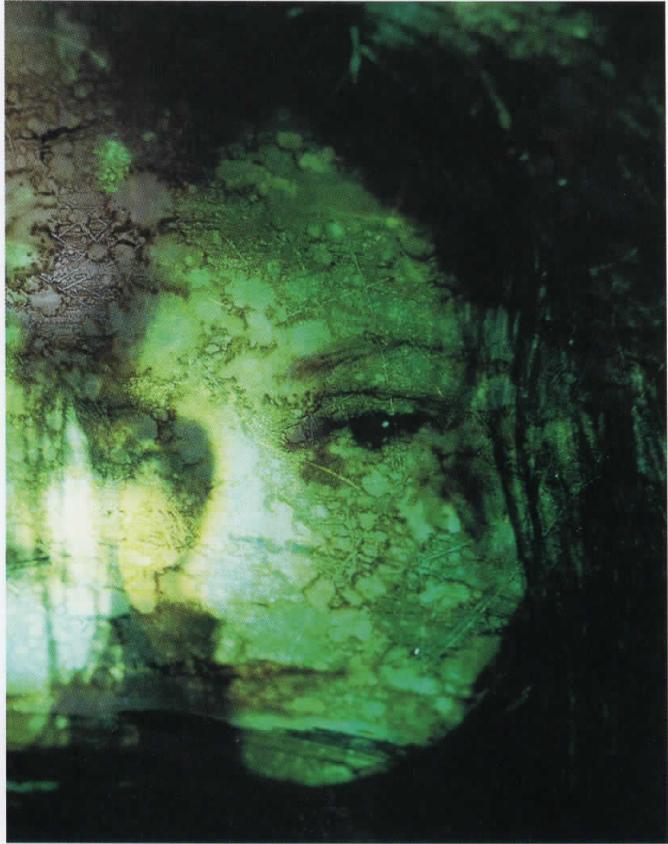
The exhibition possesses high esthetic level and it outruns the limits of an ordinary photography. Filip Kondovski has done something rare ,waddling through yet unpassed path ,and it may not be said that he works according to some determined style ,but the fact is that this is his individual creative vision.

Filip Kondovski creates strong and unrepeated coloring. when one sees his photographs for the first time -looking like pictures --one can be shocked by the coloring that is stronger than the one in the nature . After you start analyzing them ,you can see the faces in layers like those on the ancient icons ,but these are the faces of living persons and you can feel a human soul gushing with emotions behind each eye ,behind each sight.This creates a strong relationship between the observer and the object . ----- *Venec Dimitrov*

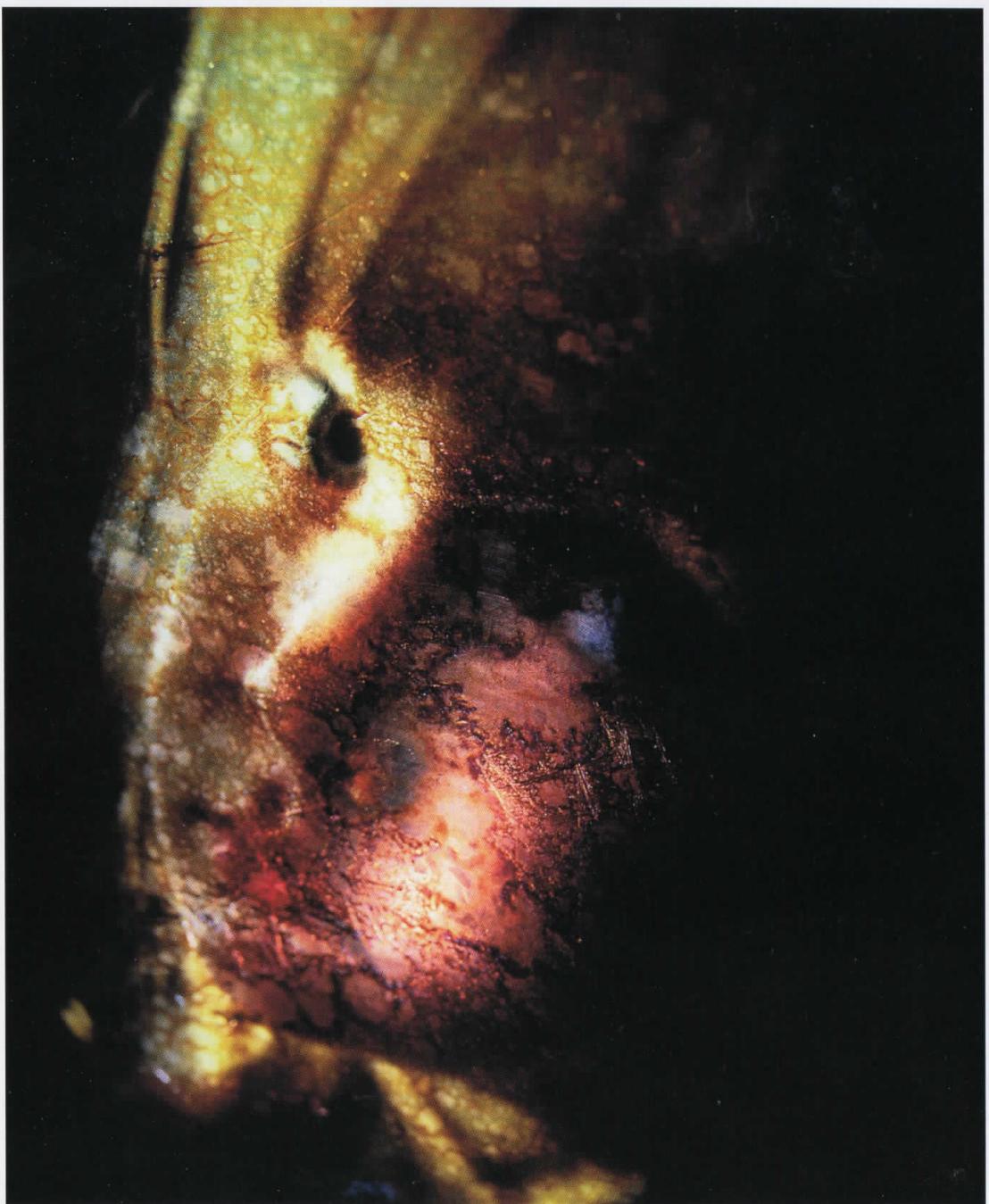

ЛИЦА

ФИЛИП КОНДОВСКИ

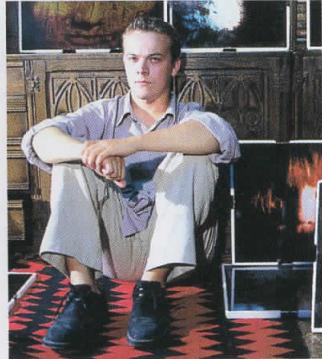

MALA STANICA

kultura i reprezentacija

Филип Кондовски е роден на 10.12.1973 година во Скопје. Студирал на НАЦИОНАЛНАТА АКАДЕМИЈА ЗА ТЕАТАРСКА И ФИЛМСКА УМЕТНОСТ "К.САРАФОВ" во Софија,Бугарија на одделот филмска и ТВ камера.

Дипломирал во 1996 година во класата на професор Венец Димитров со педесетминутниот краток игран филм „Амаро ма non тропо,, во режија на Кристијан Ристевски , а во продукција на Драмската редакција на МТВ . Се занимава со уметничка и рекламина фотографија,филм и реклами спотови .Адреса ул. Ганчо Хадзипанзов бр. 17 насељба „ Водно „ , 91000 Скопје , Македонија телефон ++389-91-~~131180~~
и +389 -91-~~127414~~

Filip Kondovski is born on October 12, 1973 ,in Skopje . He attended the NATIONAL ACADEMY FOR THEATRICAL AND FILM ARTS " K. Sarafov " in Sofia (Bulgaria) at the film & TV camera department .

He graduated in 1996 in the class of the professor Venec Dimitrov with the 50 minute short feature film " AMARO MA NON TROPPO " . It was directed by Kristijan Ristevski and produced by the department for drama in MTV . He creates artistic and advertising photography ,film and advertising spots .

The address is :

Ul. " Ganco Hadzipanzov " br. 17
Vodno

91 000 Skopje Macedonia
tel . ++ 389 91-~~131180~~ and
tel . ++ 389 91-~~127414~~

Filip Kondovski presents 40 photos on his first individual exhibition ,presenting the portraits of young people - F A C E S .

**ПОКРОВИТЕЛ - МИНИСТЕРСТВО ЗА КУЛТУРА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СПОНЗОР - SKEN POINT - СКОПЈЕ**

ИЗДАВАЧ - КУЛТУРЕН ЦЕНТАР МАЛА СТАНИЦА - СКОПЈЕ

ПРЕДГОВОР - СОЊА АБАЦИЕВА

ПРЕВОД - ВЕНЦИ

ЛИКОВНО ГРАФИЧКО ОБЛИКУВАЊЕ - ФИЛИП УНКОВСКИ

ПРИПРЕМА - " ФОНКО Репро " - СКОПЈЕ

ПЕЧАТ - " СКЕНПОИНТ " - СКОПЈЕ

ПЕЧАТЕЊЕТО НА КАТАЛОГОТ ГО ОВОЗМОЖИ

SOROS CENTER FOR
CONTEMPORARY ARTS